

V pátek 29. dubna 2016 se v kostele Sv. Alžběty v Třeboni konalo poslední rozloučení s plukovníkem v. v. Jánem Bačíkem. Poctu statečnému muži, který přispěl k osvobození naší vlasti a zemřel 26. dubna 2016 ve věku 99 let, vzdali čestnou stráží výsadkáři 44. lehkého motorizovaného praporu v Jindřichově Hradci, spolu se staršími druhy z Klubu výsadkových veteránů generála Rudolfa Severína Krzáka v Jindřichově Hradci.

Ján Bačík se narodil 25. ledna 1917 v obci Parížovce nedaleko Liptovského Mikuláše na Slovensku. V létě 1939 byl prezentován v Krakově u tvořícího se čs. vojenského legionu a s jeho větší částí byl přepraven do Francie. V roce 1940 byl také s 2. čs. plukem zasazen do ústupových bojů a po kapitulaci Francie se dostal do Velké Británie. Jako voják československých zahraničních jednotek se chtěl stát palubním střelcem u našich bombardovacích perutí, avšak byl zařazen u pozemních jednotek.

V severozápadním Skotsku, poblíže nejhlubšího a přes 20 km dlouhého jezera Loch Morar, měla britská zpravodajská a sabotážní organizace SOE jednu z výcvikových základen, STS 25 (Special Training School No. 25). V letech 1941–1943 v ní prošlo 252 vybraných československých dobrovolníků třinácti měsíčními kurzy útočného boje "assault course". V posledním třináctém kurzu, od 19. března do 16. dubna 1943, zde byl také četař Ján Bačík. Z dvaceti frekventantů tohoto kurzu již nebyl žádný vybrán pro nasazení do vlasti, dva z nich později padli v bojích u Dunkerque.

V červnu 1944, po vylodění spojeneckých vojsk v Normandii, se také Čs. samostatná obrněná brigáda ve Velké Británii chystala na přesun do boje s nacisty. Od října 1944 do května 1945 se její jednotky účastnily bojů při obléhání přístavu Dunkerque a zde také Jána Bačíka zastihl konec války. Po návratu do Československa demobilizoval a další část života strávil na jihu Čech.

Václav Kameník

{phocagallery view=category|categoryid=79|limitstart=0|limitcount=0}